

богата плячка, която дѣлятъ помежду си побѣдителитѣ. Известно, е че въ Съединенитѣ Щати тѣзи система е била право, което се е ползувало съ общо припознавание: двамата сенатори на сѣкий щатъ, като принадлежатъ къмъ партията, която е достигнала властта, располагали сж съ сичкитѣ назначения, които сж зависѣли отъ изпълнителната власть въ щата, който тѣ прѣдставляватъ.

Гизо опрѣдѣлява съ свойственната на него възвишенность на слога тѣзи рана на влиянията, за която му се правили горчиви укори и отъ които той не е можалъ да са избави. Той погрѣшно е допускалъ, че това не съществува нито въ Съединенитѣ Щати, нито въ Холандия, нито пъкъ въ Белгия, и скърбѣлъ, като е глѣдалъ, че това зло царствува въ Франция: „когато върховната власть е обязана въ едно и сжщо врѣме да управлява на началата на свободата и централизацията, когато горѣ тя трѣбва да се бори за най важнитѣ господарственни работи и въ сжщото врѣме на сѣкждѣ да упорядочва, като зема подъ своя отговорность, почти сичкитѣ работи на страната, тогава незабавно се показватъ два рода неудобства: или централната власть, щомъ е погълната отъ грижитѣ за самозащитата си, ще прѣнебрѣгава съ мѣстнитѣ интереси, които ще дойдатъ до упадѣкъ и истощение; или пъкъ тя тѣсно ще ги свържи съ общитѣ работи, ще ги накара да и служатъ на личнитѣ интереси, и сичката администрация, отъ колибата до двореца, ще бѣде само орждие на управлението въ ржцѣтъ на политическитѣ партии, които оспорватъ една отъ друга властта. Възникающата конституционна монархия, бидейки обрѣчена да носи едноврѣменно бремето на политическата свобода и административната централизация, е била поставена срѣщу затрудненията и противорѣчивитѣ задачи, които сж прѣвишавали мѣрката на опѣзи сили и способности, които благоразумно могатъ се изисква отъ правителството *). Намѣсванието на депутатитѣ и партийния духъ въ администрацията и въ распрѣдѣлението на длѣжноститѣ, разомѣва се, е твърдѣ врѣдно и необходимо е да се тури на това прѣдѣлъ, но то само, може би, не щѣше да угрожава съ гибельта на свободнитѣ учрѣждения. Най важно и, навѣрно, смъртно значение за тѣзи учрѣж-

*) Мемуари къмъ исторіята на моето врѣме, т. I, стр. 188.